

Prvé čítanie: Lv 19,1-2.17-18

Žalm: Ž 103,1-4.8.10.12-13

Druhé čítanie: 1Kor 3,16-23

Sv. Evanjelium: Mt 5,38-48

MariannuM

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti Vranov nad Topľou - Čemerné

Ročník III./2011

Číslo 13

Čas dozrievania v láske

Mandelok obnovou manželských sľubov sme ukončili Národný týždeň manželstva. Spomenul som si ako sme začínali my. Zo začiatku to bola skôr telesná krása. Páčila sa mi jej postava, dlhé kučeravé gaštanové vlasy, vôňa jej tela. Postupne som spoznával aj jej charakterové vlastnosti a potom prišla svadba. Po nej to neskončilo, práve naopak, ešte len vtedy to začalo. Začali sme objavovať jeden druhého a trvá to až do dnes. Naša vzájomná láska sa stále a viac prehlbuje. Tá telesná sa postupne mení na duševnú a často až k láske obety a zriekania

sa.

Nedeľu som bol na kultúrnom podujatí Valentín. Moderátorka tohto stretnutia sa pýtala jednotlivých pánov, kedy dali svojej manželke poslednýkrát pusu, alebo čo sa zmenilo za tie roky spoločného života. Odpovede boli rôzne a nie veľmi povzbudzujúce pre manželky. Uvediem iba jednu z mnohých odpovedí: „Keď som si ju bral, bola oveľa chudšia.“ Ak by sa opýtala mňa na prvú otázku odpovedal by som jej, že naposledy som dal manželke pusu, keď som odchádzal dnes z domu. A na druhú by som odpovedal, že sa zmenilo veľmi veľa.

(dokončenie na 2. strane)

Z knazského zápisníka

Hodenie do vody

Na svoje prvé pôsobisko v Hanušovciach n.T. som nastúpil už ako diakon, pretože som nemal ešte vek pre vysviacku na kňaza. Bol som v nedeľu na doobedňajších sv. omšiach a poobede ma p. dekan zobral na ihrisko, kde bola farská akcia pre všetkých. Zrazu mi zhruba po hodinke zahlásil, že musí odísť preč.

Mňa tam nechal samého. Na tribúne hrala rómska hudobná skupina, párkrát ma striasla elektrina od mikrofónu, čím viac prichádzalo na ihrisko Rómov, tým viac bielych odchádzalo, a to všetko som mal zrazu na starosti. Bol som bezradný. Čo teraz? Ako topiaci chytajúci sa slamky som si spomenul na detské tábory, a tak som išiel dole k deťom, pochytil ich za ruky a tancovali sme spolu v kruhu. Nakoniec všetko dobre dopadlo. Šok zhruba po dvoch rokoch bol, keď som sa dozvedel, že p. dekan ma nechal samého naschvál, lebo ma chcel vyskúšať, čo budem robiť. Reku, super. Test „jak oči“.

(Marek Kunder)

“Z Božích rúk dostanem to, čo nenájdem v rukách ľudí. Keď ľudia nedajú nič, obdržím všetko od Boha.” (sv. Ignác z Loyoly)

V mojich očiach je stále rovnako krásna a ja ju ľúbim viac ako včera a menej ako zajtra. Zaujímavé bolo akým spôsobom sa muži predvádzali. Ako keby chceli ukázať, kto z nich je väčší a tvrdší chlap. A pri tom zabudli, že pri sebe majú (bez ohľadu na vonkajší výzor a váhu) tú najkrehkejšiu bytosť, ktorá aj po rokoch manželstva potrebuje počuť z manželových úst iba dve slová. Úplne kratučké. Chlapi! Stačí povedať: „Ľúbim ťa!“ Hneď je ten deň krajší a o čosi lepší ako ostatné. Potrebuje aj pusku, milé slovo, pohladenie, úsmev. Nebojte sa to urobiť. Táto nefinančná investícia sa vám stonásobne vráti. Uvidíte. Nie nadarmo sme hovorili pri oltári – v dobrom i zlom, v šťastí i nešťastí, v zdraví aj v chorobe... Život je krásny. Máme ho

iba raz. Tak si ho užime s láskou. Teraz som si spomenul na jeden z Pavlových listov, v ktorom píše, o kresťanskom manželstve (Ef 5,25-33). A ako sa ty, ja, my ako cirkev správame ku Kristovi. Odovzdávame mu aspoň vďaku, ak nie lásku za lásku, za Jeho lásku a dobrodenia? Za to, že sme dnes ráno vstali, že sa môžeme hýbať, že vidíme, že môžeme rozprávať, že sme zdraví, že sme chorí, že trpíme bolesťami fyzickými i psychickými? Každý deň niekoľkokrát v modlitbe Otče náš opakujem „buď vôľa Tvoja, ako v nebi, tak i na zemi“. Sú to iba slová, alebo vnímaš aj ich obsah? Kedy si bol/a pokrstný/á. Nemyslíš, že je už čas?!

ČAS DOZRIEVANIA V LÁSKE – V JEŽIŠOVI.
(Peter Tóth)

Egypt – krajina kontrastov

Egypt, krajina tak vzdialená a predsa blízka. Za tri a pol hodiny letu ste na mieste. Túto krajinu viac než 90% pokrýva púšť. Preto väčšina z 90 miliónov obyvateľov žije v údolí a delte rieky Nílu, ktorá preteká od juhu k severu. Hovorí sa, že Egypt je dar Nílu. Táto krajina je kolískou všetkých civilizácií a svojou tajomnou 5000 ročnou históriou púta pozornosť celého sveta. Pre nás kresťanov má osobitný význam preto, že Svätá rodina po úteku do Egypta tu žila až do Herodesovej smrti. Cesta do Egypta je neopakovateľná, je zážitkom umocneným pohostinnosťou a otvorenosťou Egyptanov.

Zdroje príjmov do rozpočtu krajiny plynú z vývozu ropy, práce v zahraničí, poplatkov za plavbu Suezským prielivom a turistického ruchu. Pestuje sa tu pšenica,

kukurica, ryža, cirok, cukrová trstina, olivy, cibuľa, paradajky, boby, hrach, bavlna, subtropické ovocie. Chovajú kozy, ovce, hydinu, byvolov, osly a ťavy. Z nerastných surovín je to ropa, železná ruda, soľ.

Čo sa týka náboženstva až 85% Egyptanov sa hlási k islamu, 14% je kresťanov, z toho 6 miliónov sa hlási k pravoslávny koptom a 100 tisíc koptov je zjednotených s Rímom. Je tu 150 tisíc mešít, od tých najmenších pre 5 – 10 ľudí, až po tie najväčšie v Káhire. Kresťania sa hrdo hlásia ku svojej viere, sú označení na ruke malým vytetovaným znakom. V jednom obchode, ktorého vlastníkom bol kresťan bola vystavená socha Panny Márie. Predavači čakajú, že im podarujú nejaký medailón alebo obrázok, za ktorý sú veľmi vďační. Moslimovia si takisto pýtajú. Oni si Pannu Máriu uctievať ako matku proroka. V celom meste Hurgada sa nám nepodarilo nájsť kresťanský kostol.

Po dlhom hľadaní sme to vzdali. Nie je však tajomstvom, že kresťania sa tu netešia veľkej obľube. Sú tu viac menej tolerovaní. Ich prezident je tolerantný ku všetkým náboženstvám. V televízore umiestnenom v obchode bol práve prenos pravoslávnej bohoslužby.

Egyptská krajina je plná protikladov. Nájdete tu moderné budovy prelínajúce sa s hlinenými domami, drahé autá na cestách, ale aj oslie povozy. Nevidieť tu semaforey, ani dopravné značky. Kto trúbi viac, má prednosť. Prejsť na druhú stranu ulice sa Vám skoro nepodarí.

Ženy chodia zahalené, ale už nie všetky. Niektoré zdobí farebná šatka zladená so šatami, topánkami a kabelkou. Veľa žien chodí zahalených v čiernych burkách. Nekúpu sa v plavkách, ale oblečené buď v šatách alebo tričku. V Egypte je mnohoženstvo. Muž môže mať až štyri ženy o ktoré sa musí postarať. Modernejší muži majú už len jednu ženu. Ženy sú tu nato, aby rodili deti a starali sa o domácnosť. Nestretla som zamestnanú ženu na žiadnom mieste. Všetko muži, ako upratovačky, kuchári, na recepcii, v obchode. Denný zárobok takýchto pomocníkov sú 2 doláre na deň. Pri mori majú ubytovanie a stravu zadarmo. Sú pomalí, ale kto by sa už v takej horúčave ponáhlal. Ich životné podmienky sú ťažké, nás by možno dohnali až k zúfalstvu. Tí, čo sme ich stretli boli stále dobre naladení, usmievaví a bezprostrední. V Hurgade skoro vôbec neprší. Naš sprievodca povedal, že za šesťnásť rokov čo tu žije trikrát pršalo. Vegetácia na prekvapenie je pekná, teplomilné rastliny udržiavajú zavlažovacími hadicami. Polievajú morskou vodou, ktorá je odsolovaná. Teplota neklesne pod 20

stupňov, preto turisti dovolenkujú na plážach Červeného mora po celý rok. V septembri sa pohybovala teplota cez 40 stupňov.

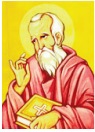
Egyptčania sú rodení obchodníci. Ťahajú Vás do obchodu a máte problém sa im ubrániť. Zjednávať cenu je tu skôr pravidlom. Ak sa nebudete jednať, môžete ich uraziť. Mne sa podarilo znížiť cenu až o 60%. Vznikajú okolo toho aj humorné situácie a toto patrí k obchodu. Bakšiš je v Egypte jeden zo zdrojov príjmov. Čakajú ho od Vás, a preto s tým musíte počítať. Vďaka ruštine sa s nimi dobre dorozumiete, lebo oni sa učia usilovne ruštinu kvôli ruským turistom, ktorých je veľa.

Životné pravidlo Egyptčanov je „IBM“, čo značí: „Ako Boh chce, obvykle to, čo môžeš urobiť dnes, odlož na zajtra, raz k tomu určite dôjde. Ak to nedôjde – je mi ľúto, ale to nič nie je až také hrozné.“ Nás Európanov to rozčuľuje, ale musíme to tak chápať, s tým sa nič nedá urobiť. Nám čas uteká veľmi rýchlo, tam ide veľmi pomaly. My sa staráme, čo bude o „sto rokov“, oni žijú zo dňa na deň. Jedno arabské príslovie hovorí: „Všetko má strach z času, ale čas má strach z pyramíd.“

O bezpečnosť turistov je postarané. Na každom kroku vidíte strážcov zákona v bielych uniformách. Človek so zmyslom pre poriadok a čistotu v záujme pokoja musí na to zabudnúť. Ulice mesta sú totiž plné smetí a odpadkov. Asi nemajú pracovníkov na aktívne práce.

Dnes pre moslimov končí pôstny mesiac ramadám /10. 09. 2010/. Bolo to už zrejme na hoteli, v jedálni a na pláži. Celé rodiny s deťmi prišli k moru za oddychom.

(Anna Poláková)

ŽIVOTY SVÄTÝCH

Sv. Valburga, mníška

Sviatok: 25. február

Sv. Valburga sa narodila okolo roku 710 vo Wessexu v Anglicku. Pochádzala zo starého šľachtického rodu. Jej otcom bol sv. Richard, wessexský kráľ, jej bratmi boli sv. Vilibald a sv. Winebald. Ich ujcom bol sv. Bonifác, apoštol Nemecka. Otec poslal Valburgu do kláštora vo Wimberne v Južnom Anglicku, kde ju mníšky vychovávajú v čistote, nábožnosti a bohabojnosti. Jej bratia vstúpili do toho istého rádu v Taliansku, kde boli vysvätení za kňazov a odtiaľ prešli za svojím ujcom sv. Bonifáčom do Nemecka. Valburgu potom požiadali, aby aj ona prišla do misijnej oblasti Nemecka. Brat Vilibald bol od r. 741 biskupom v Eichstattu a v blízkych horách kúpil pozemok, na ktorom postavil kostol s malým kláštrom pre sestry, ktorých predstavenou sa stala Valburga. Onedlho tam Vilibald postavil ďalšie dva benediktínske kláštory, jeden mníchom a druhý sestrám. Kláštor mužov dostal na starosť Winebald. V roku 761, keď sv.

Winebald zomrel, prevzala starosť o celý kláštorný komplex Valburga. Obidve komunity riadila s pokorou, dobrotivosťou a láskou. Milovala samotu a mlčanlivosť, aj cez to však musela prijímať veľa návštev prosiacich o radu a pomoc, ktorú neodmietala. Niektorí prinášali Valburge do kláštora dary, ktoré vďačne prijímala, ale pre kláštor nechala iba to, čo bolo nevyhnutne potrebné a ostatné rozdávala chudobným. Prispievala aj ku stavbe chrámu a pomáhala sirotám. Podľa jednej legendy, blízkeho zámockému pánovi ochorela dcéra a nič nepomáhalo. Keď sa o tom dozvedela Valburga bola už noc, ale aj napriek tomu prišla k chorému dieťaťu. Modlila sa pri nej a prosila aj rodičov, aby sa tiež modlili. Na druhý deň bolo dieťa zdravé. Šťastní rodičia, chceli Valburgu zahrnúť darmi, ale ona nič nevezala. Po celý život zostala Valburga skromnou a chudobnou. Zomrela 25. februára 779. Jej telesné pozostatky preniesli do Eichstattu. Z kamenného hrobu, kde bolo uložené jej telo, začal vytekať olej, ktorému pripisovali zázračné uzdravenia. Niektoré relikvie v roku 893 rozdali do kostolov v kraji Porýnia a severného Francúzska, vďaka čomu sa jej úcta veľmi rozšírila. (Anna Sabolová ml.)

Zdroj: internet

„Zvádzal si ma, Pane, nuž dal som sa zviest’.“

Karolov život bol už v mladosti poznačený krížom. Keď mal sotva deväť rokov, s pohladením po tvári mu otec povedal: „Zostali sme sami, chlapče.“ V krátkom čase stratil matku, otca, brata a mnohých priateľov.

Videl napadnutú a pokorenú vlast', deportáciu kňazov a profesorov, ktorých si vážil, videl smrť kolegov, stratil mladosť, bol pozbavený možnosti študovať, sledovali ho a skoro zahynul pod kolesami nemeckého nákladného auta. A aj keď zakúsil celú škálu ľudskej bolesti, v jeho ústach sa neobjavili slová hnevu či zúfalstva. Každú skúsenosť prežíval ako časť dialógu s tajomným Pánom všetkého predurčenia. Tento dramatický dialóg, ktorý trhal jeho srdce, prebýjal sa v jazyku divadla slova, v poézii. Veľmi miloval poéziu a divadlo. Bol odvážny a jeho priatelia si ho vážili. Bol presvedčený, že „slovo“ môže zmeniť to, čo svet moci považoval za nemeniteľné.

Vo vojnových časoch však v listoch sv. Terézie a sv. Jána z Kríža odhalil „slovo“ oveľa silnejšie a hlbšie, schopné pohnúť dušu a otvoriť myseľ večnosti. Počas prestávok v kameňolome sa zvykol stiahnuť do kúta a hľadal inú obživu, ktorá mu chutila viac než chlieb a voda. Pohrúžený do textov sv. Terézie cítil vo svojej duši Ježišovu prítomnosť.

Aký príjemný a milujúci
budíš sa v mojom náručí,
len ty sám, nik iný.
Dychom svojím láskavým
plným šťastia a chvály,
jemne vo mne prebúdaš cit.

Postupne sa začal odpútať od literatúry a divadla, až v prospech radikálnej voľby kňazského povolania. Intuícia mu napovedala, že jediný, najväčší a pravdivý víťazný spôsob ako odolať zlu, je dojatie pred tvárou ukrižovanej Lásky, ktorá sa stala telom. Aj kňazi, ktorých poznal, saleziáni i karmelitáni z Krakova boli hrdinskí svedkovia tej Lásky.

Láska mi všetko vyjasnila,
Láska všetko rozuzlila –
preto tú Lásku oslavujem,
kdekoľvek by prebývala.

V 22. rokoch svojho života sa cítil milovaný a vyvolený.

Niektu sa nado mnou dlho skláňal.

Bolo to sklonenie dobré, no zároveň plné chladu i páľavy, čo do mňa vstupujú a zostávajú nado mnou.

V tom tichu nesiem nad sebou sklonenie Boha.

Mladý, sympatický, obklopený dievčatami, ktoré ho obdivovali, rezignoval z ľudskej lásky, „Istý deň mi prišlo úplne samozrejme – povedal po mnohých rokoch – že môj život sa nenaplní v tej láske, hoci jej krásu som vždy hlboko pociťoval. Mladosť, ktorú prežíval v pravde a čistote z neho urobila nezvyčajného človeka, schopného pochopiť veľkú potrebu lásky u mladých ľudí a zdôrazniť veľkosť ženy tak hlboko a jemne, ako to dokážu nemnohí, pripomínajúc jemnosť a hĺbku, ktorú im preukazoval Ježiš.

Ako pápež, pri zriedkavých príležitostiach odhaľuje jeho výnimočné povolanie:... v mojom vedomí sa čoraz jasnejšie ukazovalo svetlo: Pán chce, aby som sa stal kňazom. Jedného dňa som to pochopil neobyčajne jasne. Bolo to ako vnútorné oslnenie, ktoré prinášalo radosť a istotu iného povolania. A toto vedomie ma naplnilo vnútorným pokojom. A ešte: Výrazne som si uvedomoval, že to, čo cítim vo svojom srdci, nebol nejaký ľudský hlas tiež ani nejaká moja idea. Kristus ma vzýval, aby som mu slúžil ako kňaz.

(Dominika Čechová)

Zdroj: Socci, A.: Tajomstvá Karola Wojtylu

CYRIL A METOD

Slovenskí jezuiti žijúci v Kanade vydali v Cyrilo-Metodejskom roku 1963 na pamiatku 1100-ročného jubilea príchodu svätých apoštolov Cyrila a Metoda medzi našich predkov na Slovensko zborník „Svätý Cyril a Metod“, v ktorom sú uvedené životopisy obidvoch bratov a zaujímavosti z ich života, ktoré nie sú až tak známe.

Konštantín a Metod pochádzali zo vznešenej solúnskej rodiny.

Ich otec Lev bol vysokým vojenským hodnostárom-drongariom, čiže zástupcom vojvodu celej slovianskej provincie. Meno matky nevieme. Vieme však, že v rodine bolo sedem detí. Metod bol jeden zo starších detí a Konštantín bol najmladším dieťaťom. Metod sa po ukončení vojenských štúdií stal správcom slovianskej provincie blízko Solúna. Konštantín už od mladosti bol veľmi nábožný a veľmi múdry. Keď mal štrnásť rokov, stratil ota. Vyštudoval teológiu a filozofiu, stal sa knihovníkom pri chráme Božej múdrosti, spravoval aj archív carihradského patriarchu a bol jeho tajomníkom. Neskôr mu dali miesto profesora na cisárskej škole a tak si zaslúžil meno Filozof. Vymenovali ho aj za člena výpravy k arabskému kalifovi v meste Sammarra, kde vyjednávali, aby Arabi lepšie zaobchádzali s kresťanmi. Byzantské cisárstvo bolo v dobrom pomere

s mongolskými národmi, ktoré bývali na rieke Volge. Medzi Chazarom už hlásali náboženstvo Arabi a Židia a keďže chceli poznať aj kresťanstvo, panovník požiadal misionárov v osobe Cyrila a Metoda. Posolstvo malo aj politický cieľ. Byzantínci chceli získať Chazarov za spojencov proti Rusom, ktorí sa po Dnestri plavili do Čierneho mora a napádali aj Carihrad. Hlavné mesto chazarskej ríše bolo Itil na Volge. Konštantín a Metod pristáli na Kryme v meste Cherson, kde sa zdržali cez zimu. Konštantín a tu naučil hebrejsky. Dozvedeli sa tu o pozostatkoch pápeža Klementa, ktorý tu zomrel vo vyhnanstve ako mučeník. Pred hľadaním jeho telesných pozostatkov sa Konštantín takto pomodlil: „Verím v Boha a dôverujem svätému Klementovi, že ho nájdem v mori a že ho stadiaľ vynesiem.“ Presvedčil arcibiskupa a všetko duchovenstvo a nábožných mužov i vysadli na čln a šli na to miesto. More sa utíšilo a oni za spevu začali kopat' Zrazu sa objavilo mnoho svätého oleja a tymianu a potom sa objavili aj sväté pozostatky. Na liturgickú spomienku tohto pápeža mučeníka, vo farnosti Vranov-Sever otec Róbert odslúžil svätú omšu pri bočnom oltári, kde je jeho socha. Rozmýšľala som, ako mohli vedieť, že je to telo pápeža, mohlo ísť o hocijakého strostkotanca. V prípade sväto žijúcich osôb však Pán Boh robí výnimočné zázraky.

Jozefína Gajdovčíková

Obal v odpadkovom koši

Na autobusovej zastávke dala mama svojmu dieťaťu keksík. Dieťa ho vzalo, odbalilo a obal hodilo na zem. Blízko bol kôš na odpady. Okoloidúci povedal dieťaťu: - Prečo si nezhodil obal do odpadkového koša? Čo Vás do toho! - zasiahla nahnevaná matka. Mój syn si robí, čo chce! - Dobre pani, - odpovedal jej muž. Dúfajme, že o dvadsať rokov sa Váš syn nerozhodne hodiť na zem aj vás!

(prevzaté a spracované B.D.)

Ľarské oznamy

V ČASE OD 21.02.2011 DO 27.02.2011

Upratovanie kostola - Pán Boh zaplať rodinám, ktoré boli v tomto týždni upratovať kostol. Na budúci týždeň prosíme rod. **Jenčkovu, Guľákovu a Dudaščikovu – Ľemernianska ul.** Upratuje sa v sobotu ráno klasicky o **8⁰⁰**.

Brigády pri stavbe nového kostola - Pán Boh zaplať všetkým brigádnikom, ktorí boli pomôcť v tomto týždni. Zoznam si môžete pozrieť na nástenke. Na budúci týždeň prosíme **Herliansku, Trepškú a Jarkovu ul.**, ktoré má na starosti **p. Helena Musáková**; a o týždeň neskôr **Herliansku, Prešovskú a Slanskú**, ktoré má na starosti **p. Miroslav Bača**.

Modlitba sv. ruženca pred sv. omšou - V týždni od **27.2. – 5.3.** vedie modlitby horliteľka **p. Helena Musáková**.

Detský spevácky zbor - detský spevácky zbor v tomto týždni už bude klasicky v **pondelok o 16¹⁵** na fare.

Zbierka na náš nový kostol a pastoračné centrum - dnes je 3. nedeľa v mesiaci. Pán Boh zaplať za každý váš milodar na výstavbu nášho nového kostola a pastoračného centra.

Rozpis lektorov:

Nasledujúca nedeľa   **8:00** – rod. Musáková;
   10:00 – rod. Hudáková;
   18:30 – rod. Baníková.

Kontakty

V prípade akejkoľvek potreby alebo nutnosti zaopatrenia je možné volať na nasledovné telefónne čísla:

Marek Kunder, farár - **0915/947 309**;
Anton Tatarko, kaplán - **0905/514 699**;
Pevná linka na faru - **057/4426 286**.

LITURGICKÝ PROGRAM OD 21.02.2011 DO 27.02.2011

PONDELOK 21.02.2011	Sv. omša: 18⁰⁰ (K+T)
UTOROK 22.02.2011 <i>Katedra sv. Petra, apoštola</i> <i>(sviatok)</i>	Sv. omša: 6³⁰ (K)
STREDA 23.02.2011 <i>Sv. Polykarpa, biskupa a mučenika</i> <i>(spomienka)</i>	Sv. omša: 6³⁰ (T) Poklona Sv. Oltárnej: 7⁰⁰ Sv. omša: 18⁰⁰ (K) <i>detská</i>
ŠTVRTOK 24.02.2011	Poklona Sv. Oltárnej: 17⁰⁰ Sv. omša: 18⁰⁰ (T+K)
PIATOK 25.02.2011	Sv. omša: 18⁰⁰ (T)
SOBOTA 26.02.2011	Sv. omša: 18⁰⁰ (T+K)
NEDEĽA 27.02.2011 8. NEDEĽA V OBDOBÍ „CEZ ROK“	Sv. omša: 8⁰⁰ (K) Sv. omša: 10⁰⁰ (K) Pobožnosť sv. ruženca: 14³⁰ Sv. omša: 18³⁰ (T)

BLAHOŽELÁME/SPOMÍNÁME

Milí čitatelia časopisu MariannuM. V snahe priblížiť Vám časopis v čo najväčšej miere, prinášame novú rubriku – Blahoželanie/Spomíname, kde môžete uverejniť blahoželania svojim blízkym, prípadne zaspomínať si na Vašich zosnulých príbuzných, priateľov, známych. Všetko toto spolu s fotografiou alebo aj bez môžete poslať na adresu mariannum@gmail.com.

VDÁVA**Združenie veriacich PRO NOBIS Čemerné**

Tehelná 266, 093 03 Vranov nad Topľou; tel.č. 057/4426 286; 0915/947 309;

Redakciu vedie: M. Kunder; Jazyková úprava: M. Majzlíková; Grafická úprava: R. Majzlík

Vaše pripomienky, príspevky a návrhy čakáme na mariannum@gmail.com vždy vo štvrtok do **12:00**

Redakcia si v prípade potreby vyhradzuje právo upravovať uverejňované príspevky.